

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของพระนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความรู้ และความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และเพื่อเปรียบเทียบความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยระหว่างสถานภาพ อายุ หน่วยการศึกษา คณะวิชาที่ศึกษา คณะวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา และวุฒิการศึกษา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งได้ใช้ค่าสถิติความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (arithmetic mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวัดความสำคัญของความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล และด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี โดยให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Ratio Scale) สำหรับลักษณะคำถามประกอบด้วยข้อความที่ให้มีความสำคัญในแต่ละด้าน การวัดระดับความสำคัญของความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงใช้มาตราวัดของไลเคิร์ต (Likert' Scale) ในการแปลผลเพื่อเขียนรายงาน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้แบ่งการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลเป็น ๓ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล และด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ One-Way ANOVA (F)

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๔.๑

แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพ		
พระ	๒๖๕	๗๔.๑๐
สามเณร	๑๔	๓.๘๖
ฆราวาส	๘๐	๒๒.๐๔
รวม	๓๖๓	๑๐๐.๐๐
อายุ		
ต่ำกว่า ๒๑ ปี	๑๐	๒.๗๕
๒๑ – ๓๐ ปี	๑๕๓	๔๒.๑๗
๓๑ – ๔๐ ปี	๖๖	๑๘.๑๘
๔๑ – ๕๐ ปี	๖๗	๑๘.๔๖
๕๑ ปีขึ้นไป	๒๗	๗.๔๔
รวม	๓๖๓	๑๐๐.๐๐
หน่วยการศึกษาจังหวัด		
ส่วนกลาง	๑๖๒	๔๔.๖๓
ราชบุรี	๔๕	๑๒.๔๐
แพร่	๕๐	๑๓.๗๗
นครศรีธรรมราช	๕๑	๑๔.๐๕
อุบลราชธานี	๕๕	๑๕.๑๕
รวม	๓๖๓	๑๐๐.๐๐
คณะวิชาที่ศึกษา		
คณะครุศาสตร์	๓๗	๑๐.๑๙
คณะมนุษยศาสตร์	๒๘	๗.๗๑
คณะสังคมศาสตร์	๔๔	๑๒.๑๐
คณะพุทธศาสตร์	๒๕๔	๖๙.๙๐
รวม	๓๖๓	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ ๔	๓๖๓	๑๐๐.๐๐
รวม	๓๖๓	๑๐๐.๐๐
วุฒิการศึกษา		
นักธรรมชั้นตรี	๓๔	๙.๓๖
นักธรรมชั้นโท	๓๑	๘.๕๔
นักธรรมชั้นเอก	๑๕๕	๔๒.๖๖
ประโยค ๑ – ๒ – ป.ร. ๓	๒	๐.๕๕
ป.ร. ๔ – ๖	๓	๐.๘๓
ป.ร. ๗ – ๙	๑	๐.๒๘
อื่น ๆ เช่น ม.๖ และปริญาตรี เป็นต้น	๕๓	๑๔.๖๒
รวม	๓๖๓	๑๐๐.๐๐

จากข้อมูลในตารางที่ ๔.๑ พบว่าข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามเป็นดังนี้

๑. สถานภาพ จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๖๓ รูป/คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๗๔.๑๐ เป็นพระ ร้อยละ ๒๒.๐๔ เป็นฆราวาส และร้อยละ ๓.๘๖ เป็นสามเณร

๒. อายุ จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๖๓ รูป/คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๕๓.๑๖ มีอายุอยู่ในช่วง ๒๑ – ๓๐ ปี ร้อยละ ๑๘.๔๖ มีอายุอยู่ในช่วง ๔๑ – ๕๐ ปี ร้อยละ ๑๘.๑๘ มีอายุอยู่ในช่วง ๓๑ – ๔๐ ปี ร้อยละ ๗.๔๔ มีอายุ ๕๑ ปีขึ้นไป และร้อยละ ๒.๗๕ มีอายุต่ำกว่า ๒๑ ปี

๓. หน่วยการศึกษาจังหวัด ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๖๓ รูป/คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๔๔.๖๓ ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง ร้อยละ ๑๕.๑๕ ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตอุบลราชธานี ร้อยละ ๑๔.๐๕ ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตนครศรีธรรมราช ร้อยละ ๑๓.๖๖ ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขต

แพร่ และร้อยละ ๑๒.๔๐ ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยหน่วยวิทยบริการ ราชบุรี

๔. **คณะที่ศึกษา** ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๖๓ รูป/คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๖๕.๕๐ ศึกษาอยู่คณะพุทธศาสตร์ ร้อยละ ๑๒.๑๐ ศึกษาอยู่คณะ สังคมศาสตร์ ร้อยละ ๑๐.๑๕ ศึกษาอยู่คณะครุศาสตร์ และร้อยละ ๓.๗๑ ศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์

๕. **ชั้นปี** จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๖๓ รูป/คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๑๐๐ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ ๔

๖. **วุฒิการศึกษา** จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๖๓ รูป/คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๕๔.๘๒ มีวุฒิการศึกษานักธรรมชั้นเอก ร้อยละ ๒๕.๖๒ มีวุฒิ การศึกษาระดับอื่น ๆ เช่น ม.๖ และปริญาตรี ร้อยละ ๕.๓๗ มีวุฒิการศึกษาระดับนักธรรมชั้นตรี ร้อยละ ๘.๕๔ มีวุฒิการศึกษาระดับนักธรรมชั้นโท ร้อยละ ๐.๘๓ มีวุฒิการศึกษาระดับป.ธ. ๔ – ๖ ร้อยละ ๐.๕๕ มีวุฒิการศึกษาระดับประโยค ๑ – ๒ – ป.ธ. ๓ และร้อยละ ๐.๒๘ มีวุฒิการศึกษา ระดับ ป.ธ. ๓ – ๕

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ และความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของ นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตารางที่ ๔.๒

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจ พอเพียงของผู้ตอบแบบสอบถาม ในรายด้าน

ความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. ด้านความพอประมาณ	๓.๓๕	๐.๖๒	มาก	๓
๒. ด้านความมีเหตุผล	๓.๘๖	๐.๕๔	มาก	๒
๓. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	๓.๕๔	๐.๕๘	มาก	๑
รวม	๓.๘๕	๐.๕๐	มาก	

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๓.๘๕$) และเมื่อพิจารณาเป็นราย ด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับดังนี้ ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ($\bar{x} = ๓.๕๔$) รองลงมาคือด้าน

ความมีเหตุผล ($\bar{x} = ๓.๘๖$) และด้านความพอประมาณ ($\bar{x} = ๓.๓๕$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณา
รายละเอียดแต่ละด้านปรากฏดังตารางที่ ๔.๓ - ๔.๖

ตารางที่ ๔.๓

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความพอประมาณ

ด้านความพอประมาณ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
๑. เชื่อว่าความพอดีเป็นสิ่งที่ไม่น้อยเกินไปและไม่ มากเกินไป	๓.๕๕	๐.๘๖	มาก	๒
๒. ความพอดีเป็นการรู้จักการประมาณตนเอง	๓.๕๖	๐.๘๘	มาก	๓
๓. ความพอดีโดยไม่เบียดเบียนตนเองและไม่ เบียดเบียนผู้อื่น	๓.๕๐	๐.๘๕	มาก	๕
๔. การใช้สอยอุปโภคบริโภคเป็นความพอดีตามหลัก พระธรรมวินัย	๓.๓๕	๐.๘๕	มาก	๘
๕. การรู้จักใช้ปัจจัย ๔ ตามสมณสาธูปเป็นความพอดี ตามหลักพระพุทธศาสนา	๓.๕๕	๐.๕๒	มาก	๔
๖. เชื่อว่าความพอประมาณเป็นการใช้ให้หมดสิ้น	๓.๑๘	๑.๑๑	ปานกลาง	๕
๗. ความพอดีทำให้ตนเองเกิดความลำบาก	๓.๐๒	๑.๒๕	ปานกลาง	๑๐
๘. เชื่อว่าชีวิตของพระเป็นชีวิตที่ตั้งอยู่บนความพอดี	๓.๘๖	๐.๕๖	มาก	๗
๙. การดำเนินชีวิตโดยไม่เบียดเบียนตนเองเป็นการ ดำเนินชีวิตทางสายกลางของพระพุทธศาสนา	๓.๕๐	๐.๕๔	มาก	๕
๑๐. เชื่อว่าความพอดีเป็นหลักการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๔.๐๑	๐.๕๐	มาก	๑
รวม	๓.๓๕	๐.๖๒	มาก	

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้
ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๓.๓๕$) และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับ
เศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณในระดับมากเรียงลำดับดังนี้ เชื่อว่าความพอดีเป็นหลักการ
พัฒนาคุณภาพชีวิต ($\bar{x} = ๔.๐๑$) เชื่อว่าความพอดีเป็นสิ่งที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป ($\bar{x} =$
๓.๕๕) ความพอดีเป็นการรู้จักการประมาณตนเอง ($\bar{x} = ๓.๕๖$) การรู้จักใช้ปัจจัย ๔ ตามสมณสาธูป

เป็นความพอดิตามหลักพระพุทธศาสนา ($\bar{x} = ๓.๕๕$) ความพอดิโดยไม่เบียดเบียนตนเองและไม่เบียดเบียนผู้อื่นและการดำเนินชีวิตโดยไม่เบียดเบียนตนเองเป็นการดำเนินชีวิตทางสายกลางของพระพุทธศาสนา ($\bar{x} = ๓.๕๐$) เชื่อว่าชีวิตของพระเป็นชีวิตที่ตั้งอยู่บนความพอดิ ($\bar{x} = ๓.๘๖$) การใช้สอยอุปโลกบริโลกเป็นความพอดิตามหลักพระธรรมวินัย ($\bar{x} = ๓.๗๕$) ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณในระดับปานกลาง คือ เชื่อว่าความพอประมาณเป็นการใช้ให้หมดสิ้น ($\bar{x} = ๓.๑๘$) และ ความพอดิทำให้ตนเองเกิดความลำบาก ($\bar{x} = ๓.๐๒$)

ตารางที่ ๔.๔

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความมีเหตุผล

ด้านความมีเหตุผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
๑. เชื่อว่า การบริโภคน้ำที่พิจารณาเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น	๓.๕๕	๐.๘๓	มาก	๑
๒. มีการพิจารณาทุกครั้งก่อนจะใช้กฎระเบียบ	๓.๗๑	๐.๘๕	มาก	๑๐
๓. เชื่อว่าการบริโภคน้ำอย่างมีสติถือว่าการสร้างสมดุลต่อร่างกาย	๓.๕๒	๐.๘๕	มาก	๒
๔. เชื่อว่าการดำรงตนอย่างพอดิเป็นการอนุเคราะห์ชุมชน	๓.๗๕	๐.๘๕	มาก	๕
๕. การดำรงตนในพระพุทธศาสนาเป็นการสร้างคุณค่าเพิ่มในชุมชน	๓.๕๒	๐.๘๑	มาก	๒
๖. มีความรู้และการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอดิเกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้	๓.๘๑	๐.๘๒	มาก	๘
๗. การสร้างสรรค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดทำให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น	๓.๘๕	๐.๘๔	มาก	๔
๘. ธรรมชาติย่อมมีกฎเกณฑ์ของตนเองซึ่งมนุษย์ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้	๓.๘๔	๐.๕๖	มาก	๖
๙. เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ในการดำรงอยู่บนเงื่อนไขของกฎไตรลักษณ์	๓.๘๕	๐.๘๘	มาก	๔
๑๐. มีความเชื่อว่า มนุษย์เป็นปัจจัยของกระบวนการการผลิต	๓.๘๓	๐.๘๔	มาก	๗
รวม	๓.๘๖	๐.๕๔	มาก	

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๓.๘๖$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลในระดับมากทุกข้อเรียงลำดับดังนี้ เชื่อว่า การบริโภคที่พิจารณาเป็นสิ่งที่มีความค่า ($\bar{x} = ๓.๕๕$) เชื่อว่าการบริโภคอย่างมีสติถือว่าเป็นการสร้างความสุขต่อร่างกายและการดำรงตนในพระพุทธศาสนาเป็นการสร้างคุณค่าเพิ่มในชุมชน ($\bar{x} = ๓.๕๒$) การสร้างสรรค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดทำให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้นและเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ในการดำรงอยู่บนเงื่อนไขของกฎไตรลักษณ์ ($\bar{x} = ๓.๘๕$) ธรรมชาติย่อมมีกฎเกณฑ์ของตนเองซึ่งมนุษย์ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ($\bar{x} = ๓.๘๔$) มีความเชื่อว่า มนุษย์เป็นปัจจัยของกระบวนการผลิต ($\bar{x} = ๓.๘๓$) มีความรู้และการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอดีเกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ ($\bar{x} = ๓.๘๑$) เชื่อว่าการดำรงตนอย่างพอดีเป็นการอนุเคราะห์ชุมชน ($\bar{x} = ๓.๗๕$) และ มีการพิจารณาทุกครั้งก่อนจะใช้รัฐบริหาร ($\bar{x} = ๓.๗๑$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
๑. การรู้จักวิธีและคุณค่าการการบริโภคโดยพอประมาณ	๓.๕๓	๐.๘๔	มาก	๘
๒. เชื่อว่า การดำรงตนเองในทางสายกลาง ไม่นำความเดือดร้อนมาให้	๓.๕๓	๐.๘๕	มาก	๖
๓. เชื่อว่า ความพอดีเป็นยาวิเศษต่อทุกคนในสังคม	๔.๐๖	๐.๘๔	มาก	๒
๔. การสร้างสังคมให้เป็นสุข มีความพอดีเป็นพื้นฐาน	๓.๕๖	๐.๘๕	มาก	๗
๕. การที่ชุมชนจะอยู่เป็นสุข ทุกคนไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น	๔.๐๑	๐.๕๑	มาก	๔
๖. เชื่อว่าไม่จำเป็นที่จะเตรียมตัวรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากบุคคลอื่น	๓.๔๕	๑.๐๕	มาก	๑๐
๗. การกระทำของเราในวันนี้ คาดว่าจะส่งผลในอนาคต	๓.๕๘	๐.๕๔	มาก	๕

ตารางที่ ๔.๕ (ต่อ)

ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
๘. สภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์ เป็นส่วนผลักดันให้ชีวิต อยู่รอด	๓.๕๓	๐.๘๖	มาก	๘
๙. เชื่อว่าการเตรียมตัวให้พร้อมถือเป็นความสำเร็จ	๔.๐๗	๐.๘๗	มาก	๑
๑๐. เชื่อว่า มนุษย์ได้รับผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลง	๔.๐๒	๐.๘๕	มาก	๓
รวม	๓.๕๔	๐.๕๘	มาก	

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๓.๕๔$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีในระดับมากทุกข้อเรียงลำดับ เชื่อว่าการเตรียมตัวให้พร้อมถือเป็นความสำเร็จ ($\bar{x} = ๔.๐๗$) เชื่อว่า ความพอดีเป็นยาวิเศษต่อทุกคนในสังคม ($\bar{x} = ๔.๐๖$) เชื่อว่า มนุษย์ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ($\bar{x} = ๔.๐๒$) การที่ชุมชนจะอยู่เป็นสุข ทุกคนไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ($\bar{x} = ๔.๐๑$) การกระทำของเราในวันนี้ คาดว่าจะส่งผลในอนาคต ($\bar{x} = ๓.๕๘$) เชื่อว่า การดำรงตนเองในทางสายกลาง ไม่นำความเดือดร้อนมาให้ ($\bar{x} = ๓.๕๗$) การสร้างสังคมให้เป็นสุข มีความพอดีเป็นพื้นฐาน ($\bar{x} = ๓.๕๖$) การรู้จักวิธีและคุณค่าการการบริโภคโดยพอประมาณและสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์ เป็นส่วนผลักดันให้ชีวิตอยู่รอด ($\bar{x} = ๓.๕๓$) และเชื่อว่าไม่จำเป็นที่จะเตรียมตัวรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากบุคคลอื่น ($\bar{x} = ๓.๔๕$) ตามลำดับ

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ One-Way ANOVA (F)

ตารางที่ ๔.๖

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้
ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพ

ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๒.๗๒	๒	๑.๓๖	๓.๖๑	๐.๐๓*
	ภายในกลุ่ม	๑๓๕.๕๖	๓๖๐	๐.๓๘		
	รวม	๑๓๘.๒๘	๓๖๒			
ด้านความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	๑.๘๘	๒	๐.๙๔	๓.๒๑	๐.๐๔*
	ภายในกลุ่ม	๑๐๕.๒๐	๓๖๐	๐.๒๙		
	รวม	๑๐๗.๐๘	๓๖๒			
ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	๔.๔๓	๒	๒.๒๒	๖.๗๐	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๑๑๕.๑๑	๓๖๐	๐.๓๓		
	รวม	๑๒๓.๕๔	๓๖๒			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๒.๘๓	๒	๑.๔๑	๕.๕๑	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๘๗.๕๐	๓๖๐	๐.๒๔		
	รวม	๙๐.๓๓	๓๖๒			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๖ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพด้านสถานภาพ พบว่าความคิดเห็นโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ สำหรับรายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทั้ง ๓ ด้าน จึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD ดังตารางที่ ๔.๗ – ๔.๑๐

ตารางที่ ๔.๗

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพ เป็นรายคู่

ความคิดเห็น	สถานภาพ	$\bar{X}$	พระ	สามเณร	ภรรวาส
			๓.๕๐	๓.๗๖	๓.๖๕
โดยภาพรวม	พระ	๓.๕๐	—	๐.๑๔	๐.๒๑*
	สามเณร	๓.๗๖		—	๐.๐๓
	ภรรวาส	๓.๖๕			—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๗ เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ พบว่าสถานภาพต่าง ๆ กัน
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติ
ที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๑ คู่ ได้แก่ พระมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจ
พอเพียงในระดับมากกว่าภรรวาส

ตารางที่ ๔.๘

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	สถานภาพ	$\bar{X}$	พระ	สามเณร	ภรรวาส
			๓.๘๐	๓.๖๓	๓.๖๐
ด้านความพอประมาณ	พระ	๓.๘๐	—	๐.๑๓	๐.๒๐*
	สามเณร	๓.๖๓		—	๐.๐๓
	ภรรวาส	๓.๖๐			—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๘ เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ พบว่าสถานภาพ
ต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๑ คู่ ได้แก่ พระมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณในระดับมากกว่าบรรพาส

ตารางที่ ๔.๕

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ และความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	สถานภาพ	$\bar{X}$	พระ	สามเณร	บรรพาส
			๓.๕๐	๓.๖๔	๓.๖๓
ด้านความมีเหตุผล	พระ	๓.๕๐	—	๐.๑๖	๐.๑๗*
	สามเณร	๓.๖๔		—	๐.๐๑
	บรรพาส	๓.๖๓			—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๕ เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ พบว่าสถานภาพต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๑ คู่ ได้แก่ พระมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลในระดับมากกว่าบรรพาส

ตารางที่ ๔.๑๐

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี จำแนกตามสถานภาพ เป็นรายคู่

ความคิดเห็น	สถานภาพ	$\bar{X}$	พระ	สามเณร	บรรพาส
			๔.๐๐	๓.๕๑	๓.๖๓
ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในตัวที่ดี	พระ	๔.๐๐	—	๐.๐๕	๐.๒๗*
	สามเณร	๓.๕๑		—	๐.๑๘
	บรรพาส	๓.๖๓			—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๐ เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ พบว่าสถานภาพต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการ

ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ พระมิ่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านด้านการภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีในระดับมากกว่าฆราวาส

ตารางที่ ๔.๑๑

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๗	๔	๐.๓๙	๑.๐๓	๐.๓๙
	ภายในกลุ่ม	๑๓๖.๗๑	๓๕๘	๐.๓๘		
	รวม	๑๓๘.๒๘	๓๖๒			
ด้านความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	๑.๓๖	๔	๐.๓๔	๑.๑๕	๐.๓๓
	ภายในกลุ่ม	๑๐๕.๗๑	๓๕๘	๐.๓๐		
	รวม	๑๐๗.๐๘	๓๖๒			
ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	๑.๐๑	๔	๐.๒๕	๐.๗๓	๐.๕๗
	ภายในกลุ่ม	๑๒๒.๕๔	๓๕๘	๐.๓๔		
	รวม	๑๒๓.๕๔	๓๖๒			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๐.๙๑	๔	๐.๒๐	๐.๘๑	๐.๕๒
	ภายในกลุ่ม	๘๙.๕๖	๓๕๘	๐.๒๕		
	รวม	๙๐.๓๗	๓๖๒			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ สำหรับรายด้านพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทั้ง ๓ ด้าน

ตารางที่ ๔.๑๒

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ และความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพด้านหน่วยการศึกษา

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๘.๖๓	๔	๒.๑๖	๕.๕๕	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๑๒๕.๖๑	๓๕๘	๐.๓๖		
	รวม	๑๓๔.๒๔	๓๖๒			
ด้านความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	๓.๒๕	๔	๐.๘๑	๖.๕๐	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๕๕.๘๓	๓๕๘	๐.๒๘		
	รวม	๑๐๓.๐๘	๓๖๒			
ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	๕.๒๐	๔	๑.๓๐	๓.๕๓	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๑๑๘.๓๕	๓๕๘	๐.๓๓		
	รวม	๑๒๓.๕๔	๓๖๒			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๖.๕๕	๔	๑.๖๕	๗.๐๔	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๘๓.๗๘	๓๕๘	๐.๒๓		
	รวม	๙๐.๓๓	๓๖๒			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพด้านหน่วยการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ สำหรับรายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทั้ง ๓ ด้าน จึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD ดังตารางที่ ๔.๑๓ – ๔.๑๖

ตารางที่ ๔.๑๓

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพด้านหน่วยการศึกษารายคู่

ความคิดเห็น	หน่วยการศึกษา	— X	ส่วนกลาง	ราชบุรี	แพร่	นครศรีธรรมราช	อุบลราชธานี
			๓.๓๕	๔.๐๔	๓.๖๔	๔.๐๖	๓.๘๖
โดยภาพรวม	ส่วนกลาง	๓.๓๕	—	๐.๒๕*	๐.๑๕	๐.๒๗*	๐.๐๗
	ราชบุรี	๔.๐๔		—	๐.๔๐*	๐.๐๒	๐.๑๘
	แพร่	๓.๖๔			—	๐.๔๒*	๐.๒๒*
	นครศรีธรรมราช	๔.๐๖				—	๐.๒๐*
	อุบลราชธานี	๓.๘๖					—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพด้านหน่วยการศึกษารายคู่ พบว่าหน่วยการศึกษาต่าง ๆ กัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๖ คู่ ได้แก่ ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษาก่อนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในระดับน้อยกว่าหน่วยการศึกษาราชบุรีและนครศรีธรรมราช ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษาราชบุรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากกว่าหน่วยการศึกษาแพร่ ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษาแพร่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในระดับน้อยกว่าหน่วยการศึกษานครศรีธรรมราชและอุบลราชธานี และ ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษานครศรีธรรมราชมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากกว่าหน่วยการศึกษาก่อน

ตารางที่ ๔.๑๔

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ จำแนกตามสถานภาพด้านหน่วยการศึกษาเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	หน่วยการศึกษา	— X	ส่วนกลาง	ราชบุรี	แพร่	นครศรีธรรมราช	อุบลราชธานี
			๓.๖๖	๓.๕๒	๓.๕๔	๔.๐๑	๓.๘๕
ด้านความพอประมาณ	ส่วนกลาง	๓.๖๖	—	๐.๒๖*	๐.๑๒	๐.๓๕*	๐.๑๕*
	ราชบุรี	๓.๕๒		—	๐.๓๘*	๐.๐๕	๐.๐๓
	แพร่	๓.๕๔			—	๐.๔๓*	๐.๓๑*
	นครศรีธรรมราช	๔.๐๑				—	๐.๑๖
	อุบลราชธานี	๓.๘๕					—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ จำแนกตามสถานภาพด้านหน่วยการศึกษา เป็นรายคู่ พบว่าหน่วยการศึกษาต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๖ คู่ ได้แก่ ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษาก่อนหน้านี้อาจมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณในระดับน้อยกว่าหน่วยการศึกษาราชบุรี นครศรีธรรมราช และอุบลราชธานีผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษาราชบุรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ในระดับมากกว่าหน่วยการศึกษาแพร่ ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษาราชบุรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ในระดับน้อยกว่าหน่วยการศึกษานครศรีธรรมราชและอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๑๕

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล จำแนกตามสถานภาพด้านหน่วยการศึกษาเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	หน่วยการศึกษา	— X	ส่วนกลาง	ราชบุรี	แพร่	นครศรีธรรมราช	อุบลราชธานี
			๓.๓๕	๔.๐๘	๓.๖๕	๔.๐๖	๓.๘๖
ด้านความมีเหตุผล	ส่วนกลาง	๓.๓๕	—	๐.๒๕*	๐.๑๔*	๐.๒๓	๐.๐๓*
	ราชบุรี	๔.๐๘		—	๐.๔๓*	๐.๐๒	๐.๒๒*
	แพร่	๓.๖๕			—	๐.๔๑*	๐.๒๑*
	นครศรีธรรมราช	๔.๐๖				—	๐.๒๐
	อุบลราชธานี	๓.๘๖					—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล จำแนกตามสถานภาพด้านหน่วยการศึกษา เป็นรายคู่ พบว่าหน่วยการศึกษาต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๗ คู่ ได้แก่ ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษาศูนย์กลางมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล ในระดับน้อยกว่าหน่วยการศึกษาราชบุรีและอุบลราชธานี แต่มากกว่าหน่วยการศึกษาแพร่ ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษาราชบุรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล ในระดับมากกว่าหน่วยการศึกษาแพร่และอุบลราชธานี ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษแพร่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล ในระดับน้อยกว่าหน่วยการศึกษานครศรีธรรมราชและอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๑๖

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี จำแนกตามสถานภาพ
ด้านหน่วยการศึกษาเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	หน่วยการศึกษา	$\bar{X}$	ส่วนกลาง	ราชบุรี	แพร่	นครศรีธรรมราช	อุบลราชธานี
			๓.๕๒	๔.๑๒	๓.๖๓	๔.๑๐	๓.๘๘
ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในตัวที่ดี	ส่วนกลาง	๓.๕๒	—	๐.๒๐*	๐.๑๕*	๐.๑๘*	๐.๐๔
	ราชบุรี	๔.๑๒		—	๐.๓๕*	๐.๐๒	๐.๒๔*
	แพร่	๓.๖๓			—	๐.๓๖*	๐.๑๕
	นครศรีธรรมราช	๔.๑๐				—	๐.๒๒*
	อุบลราชธานี	๓.๘๘					—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี จำแนกตามสถานภาพด้านหน่วยการศึกษา เป็นรายคู่ พบว่าหน่วยการศึกษาต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๗ คู่ ได้แก่ ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษาส่วนกลางมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ในระดับน้อยกว่าหน่วยการศึกษาราชบุรีและนครศรีธรรมราช แต่มากกว่าหน่วยการศึกษาแพร่ ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษาราชบุรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ในระดับมากกว่าหน่วยการศึกษาแพร่และอุบลราชธานี ผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษาแพร่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ในระดับน้อยกว่าหน่วยการศึกษานครศรีธรรมราช และผู้ที่ศึกษาหน่วยการศึกษานครศรีธรรมราชมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ในระดับมากกว่าหน่วยการศึกษาอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๑๓

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพด้านคณะวิชาที่ศึกษา

ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๔.๒๓	๓	๑.๔๑	๓.๗๗	๐.๐๑*
	ภายในกลุ่ม	๑๓๔.๐๕	๓๕๕	๐.๓๗		
	รวม	๑๓๘.๒๘	๓๖๒			
ด้านความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	๔.๓๓	๓	๑.๔๔	๕.๐๔	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๑๐๒.๗๕	๓๕๕	๐.๒๙		
	รวม	๑๐๗.๐๘	๓๖๒			
ด้านการภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	๒.๗๖	๓	๐.๙๒	๒.๗๔	๐.๐๔*
	ภายในกลุ่ม	๑๒๐.๗๘	๓๕๕	๐.๓๔		
	รวม	๑๒๓.๕๔	๓๖๒			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๓.๕๖	๓	๑.๑๙	๔.๕๐	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๘๖.๘๑	๓๕๕	๐.๒๔		
	รวม	๙๐.๓๗	๓๖๒			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๓ ความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพด้านสาขาวิชาการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ สำหรับรายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทั้ง ๓ ด้าน จึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD ดังตารางที่ ๔.๑๔ – ๔.๑๖

ตารางที่ ๔.๑๘

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ จำแนกตามสถานภาพ
ด้านคณะวิชาที่ศึกษาเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	คณะวิชา	$\bar{X}$	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์	พุทธศาสตร์
			๓.๕๑	๓.๕๘	๓.๘๕	๓.๖๑
โดยภาพรวม	ครุศาสตร์	๓.๕๑	—	๐.๓๓*	๐.๐๓	๐.๒๐
	มนุษยศาสตร์	๓.๕๘		—	๐.๓๑	๐.๑๓*
	สังคมศาสตร์	๓.๘๕			—	๐.๑๘*
	พุทธศาสตร์	๓.๖๑				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพด้านคณะวิชาที่ศึกษา เป็นรายคู่ พบว่าคณะวิชาที่ศึกษาต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๓ คู่ ได้แก่ ผู้ที่ศึกษาอยู่คณะวิชาครุศาสตร์มีความคิดเห็นในระดับมากกว่าคณะวิชามนุษยศาสตร์ ผู้ที่ศึกษาอยู่คณะวิชามนุษยศาสตร์ มีความคิดเห็นในระดับน้อยกว่าคณะวิชาพุทธศาสตร์ และผู้ที่ศึกษาอยู่คณะวิชาสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นในระดับมากกว่าคณะวิชาพุทธศาสตร์

ตารางที่ ๔.๑๙

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ จำแนกตามสถานภาพ
ด้านคณะวิชาที่ศึกษาเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	คณะวิชา	$\bar{X}$	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์	พุทธศาสตร์
			๓.๖๘	๓.๔๕	๓.๘๑	๓.๕๖
ด้านความ พอประมาณ	ครุศาสตร์	๓.๖๘	—	๐.๒๕	๐.๐๓	๐.๒๑
	มนุษยศาสตร์	๓.๔๕		—	๐.๓๒	๐.๐๘*
	สังคมศาสตร์	๓.๘๑			—	๐.๒๔*
	พุทธศาสตร์	๓.๕๖				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๙ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ จำแนกตามสถานภาพด้านคณะวิชาที่ศึกษา เป็นรายคู่ พบว่าคณะวิชาที่ศึกษาต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๒ คู่ ได้แก่ ผู้ที่ศึกษาอยู่คณะวิชามนุษยศาสตร์มีความคิดเห็นในระดับน้อยกว่าคณะวิชาพุทธศาสตร์ และผู้ที่ศึกษาอยู่คณะวิชาสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นในระดับมากกว่าคณะวิชาพุทธศาสตร์

ตารางที่ ๔.๒๐

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ จำแนกตามสถานภาพด้านคณะวิชาที่ศึกษาเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	คณะวิชา	$\bar{X}$	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์	พุทธศาสตร์
			๓.๕๑	๓.๕๑	๓.๕๐	๓.๗๖
ด้านความมีเหตุผล	ครุศาสตร์	๓.๕๑	—	๐.๔๐*	๐.๐๑	๐.๑๕
	มนุษยศาสตร์	๓.๕๑		—	๐.๓๕	๐.๒๕*
	สังคมศาสตร์	๓.๕๐			—	๐.๑๔
	พุทธศาสตร์	๓.๗๖				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๐ เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล จำแนกตามสถานภาพด้านคณะวิชาที่ศึกษา เป็นรายคู่ พบว่าคณะวิชาที่ศึกษาต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๒ คู่ ได้แก่ ผู้ที่ศึกษาอยู่คณะวิชาครุศาสตร์และคณะวิชาพุทธศาสตร์ มีความคิดเห็นในระดับมากกว่าคณะวิชามนุษยศาสตร์

ตารางที่ ๔.๒๑

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ จำแนกตามสถานภาพ
ด้านคณะวิชาที่ศึกษาเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	คณะวิชา	$\bar{X}$	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์	พุทธศาสตร์
			๔.๐๕	๓.๖๓	๓.๕๖	๓.๘๐
ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในตัวที่ดี	ครุศาสตร์	๔.๐๕	—	๐.๓๒*	๐.๐๘	๐.๒๕
	มนุษยศาสตร์	๓.๖๓		—	๐.๒๔	๐.๐๗*
	สังคมศาสตร์	๓.๕๖			—	๐.๑๖
	พุทธศาสตร์	๓.๘๐				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี จำแนกตามสถานภาพด้านคณะวิชาที่ศึกษา เป็นรายคู่ พบว่าคณะวิชาที่ศึกษาต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๒ คู่ ได้แก่ ผู้ที่ศึกษาอยู่คณะวิชาครุศาสตร์และคณะวิชาพุทธศาสตร์ มีความคิดเห็นในระดับมากกว่าคณะวิชามนุษยศาสตร์

ตารางที่ ๔.๒๒

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ และความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพการศึกษาด้านชั้นปี

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๐.๘๔	๓	๐.๒๘	๐.๗๓	๐.๕๔
	ภายในกลุ่ม	๑๓๗.๔๕	๓๕๕	.๓๘		
	รวม	๑๓๘.๒๙	๓๖๒			
ด้านความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	.๘๑	๓	๐.๒๗	๐.๕๑	๐.๔๓
	ภายในกลุ่ม	๑๐๖.๒๖	๓๕๕	.๓๐		
	รวม	๑๐๗.๐๗	๓๖๒			
ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	๒.๗๘	๓	๐.๙๓	๒.๗๕	๐.๐๔*
	ภายในกลุ่ม	๑๒๐.๗๗	๓๕๕	๐.๓๔		
	รวม	๑๒๓.๕๕	๓๖๒			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๐.๘๕	๓	.๒๘	๑.๑๔	๐.๓๓
	ภายในกลุ่ม	๘๕.๕๑	๓๕๕	๐.๒๔		
	รวม	๘๖.๓๖	๓๖๒			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๒ ความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพการศึกษาด้านชั้นปี พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ สำหรับรายด้าน พบว่า ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD ดังตารางที่ ๔.๒๓

ตารางที่ ๔.๒๓

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี จำแนกตามสถานภาพ
การศึกษาด้านชั้นปีเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	การศึกษา	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ ๑	ชั้นปีที่ ๒	ชั้นปีที่ ๓	ชั้นปีที่ ๔
			๓.๘๐	๓.๖๘	๔.๐๒	๓.๕๖
ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	ชั้นปีที่ ๑	๓.๘๐	—	๐.๑๒	๐.๒๒	๐.๑๖
	ชั้นปีที่ ๒	๓.๖๘		—	๐.๓๔*	๐.๒๘*
	ชั้นปีที่ ๓	๔.๐๒			—	๐.๐๖
	ชั้นปีที่ ๔	๓.๕๖				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี จำแนกตามสถานภาพการศึกษาด้านชั้นปี เป็นรายคู่ พบว่า การศึกษาชั้นปีต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๒ คู่ ได้แก่ ผู้ที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ ๒ มีความคิดเห็นในระดับน้อยกว่าผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ ๓ และชั้นปีที่ ๔

ตารางที่ ๔.๒๔

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพด้านวุฒิการศึกษา

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๑.๘๕	๒	๐.๙๒	๒.๔๔	๐.๐๙
	ภายในกลุ่ม	๑๓๖.๔๓	๓๖๐	๐.๓๘		
	รวม	๑๓๘.๒๘	๓๖๒			
ด้านความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	๑.๗๗	๒	.๘๘	๓.๐๒	๐.๐๕*
	ภายในกลุ่ม	๑๐๕.๓๑	๓๖๐	๐.๒๙		
	รวม	๑๐๗.๐๘	๓๖๒			
ด้านการภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	๒.๒๓	๒	๑.๑๒	๓.๓๒	๐.๐๔*
	ภายในกลุ่ม	๑๒๑.๓๑	๓๖๐	๐.๓๔		
	รวม	๑๒๓.๕๔	๓๖๒			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๑.๖๘	๒	๐.๘๔	๓.๔๑	๐.๐๓*
	ภายในกลุ่ม	๘๘.๖๕	๓๖๐	๐.๒๕		
	รวม	๙๐.๓๓	๓๖๒			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๔ ความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามสถานภาพด้านวุฒิการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ สำหรับรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทั้ง ๒ จึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD ดังตารางที่ ๔.๒๕ – ๔.๒๗

ตารางที่ ๔.๒๕

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม จำแนกตามสถานภาพด้านวุฒิการศึกษาเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	วุฒิการศึกษา	$\bar{x}$	นักธรรม	เปรียญธรรม	อื่น ๆ เช่น ม.๖, ปริญญาตรี
			๓.๘๕	๓.๖๒	๓.๗๕
ในภาพรวม	นักธรรม	๓.๘๕	—	๐.๒๓	๐.๑๔*
	เปรียญธรรม	๓.๖๒		—	๐.๑๓
	อื่น ๆ เช่น ม.๖, ปริญญาตรี	๓.๗๕			—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม จำแนกตามสถานภาพด้านวุฒิการศึกษา เป็นรายคู่ พบว่า วุฒิกการศึกษาที่ต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๑ คู่ ได้แก่ ผู้ที่มีวุฒิกศึกษานักธรรม มีความคิดเห็นในระดับมากกว่าผู้ที่มีวุฒิกศึกษาอื่น ๆ เช่น ม.๖ , ปริญญาตรี เป็นต้น

ตารางที่ ๔.๒๖

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล จำแนกตามสถานภาพด้านวุฒิการศึกษาเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	วุฒิการศึกษา	$\bar{x}$	นักธรรม	เปรียญธรรม	อื่น ๆ เช่น ม.๖, ปริญญาตรี
			๓.๘๕	๓.๔๓	๓.๗๕
ในภาพรวม	นักธรรม	๓.๘๕	—	๐.๔๖*	๐.๑๐
	เปรียญธรรม	๓.๔๓		—	๐.๓๖
	อื่น ๆ เช่น ม.๖, ปริญญาตรี	๓.๗๕			—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้าน
ความมีเหตุผล จำแนกตามสถานภาพด้านวุฒิการศึกษา เป็นรายคู่ พบว่า วุฒิกการศึกษาที่ต่าง ๆ
กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๑ คู่ ได้แก่ ผู้ที่มีวุฒิกศึกษานักธรรม มีความคิดเห็นใน
ระดับมากกว่าผู้ที่มีวุฒิกศึกษาทางเปรียญธรรม

ตารางที่ ๔.๒๗

แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้
ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
จำแนกตามสถานภาพด้านวุฒิการศึกษาเป็นรายคู่

ความคิดเห็น	วุฒิการศึกษา	$\bar{X}$	นักธรรม	เปรียญธรรม	อื่น ๆ เช่น ม.๖, ปริญาตรี
			๓.๕๕	๓.๕๕	๓.๘๑
ในภาพรวม	นักธรรม	๓.๕๕	—	๐.๐๔	๐.๑๘*
	เปรียญธรรม	๓.๕๕		—	๐.๑๔
	อื่น ๆ เช่น ม.๖, ปริญาตรี	๓.๘๑			—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง
ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี จำแนกตามสถานภาพด้านวุฒิการศึกษา เป็นรายคู่ พบว่า วุฒิการ
การศึกษาที่ต่าง ๆ กันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงด้านการ
มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕ มีจำนวน ๑ คู่ ได้แก่ ผู้ที่มี
วุฒิกศึกษานักธรรม มีความคิดเห็นในระดับมากกว่าผู้ที่มีวุฒิกศึกษาอื่น ๆ เช่น ม.๖ ,ปริญาตรี
เป็นต้น